Нав’язані інформаційні приводи

Розкажемо трохи цікавого:)

Є таке поняття “інформаційний привід” – щось важливе або значуще, що трапляється у суспільстві. Практично усі повідомлення в медіа можна поділити на два типи: тематичні (коли медіа цілеспрямовано висвітлює одну і ту ж тему з різних боків, в ретроспективі і тд) і новинні (ті, які щойно трапилися і про них треба обов’язково сказати, інакше – вони втратять свою актуальність).

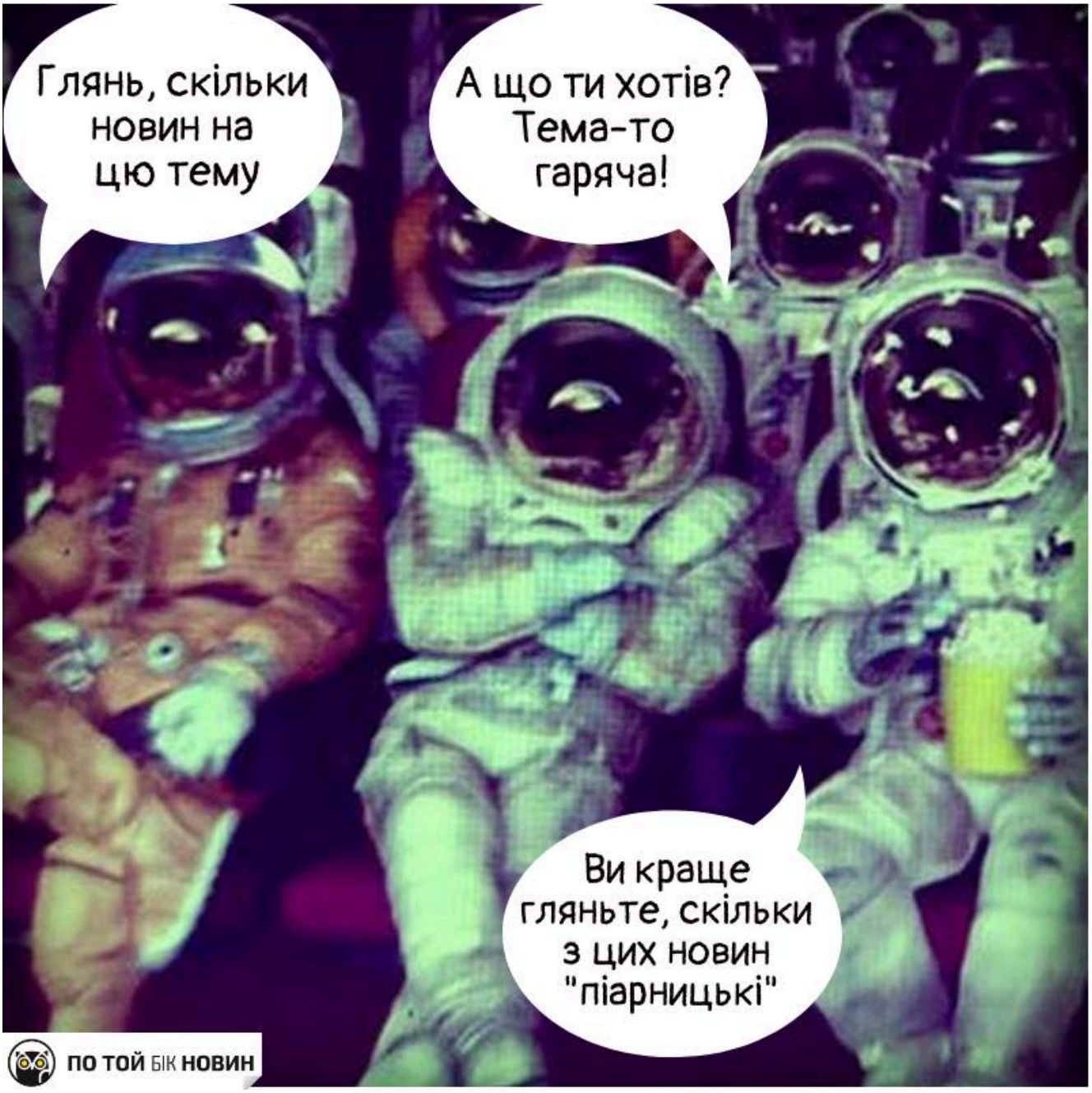

Наприклад, ви дивитеся (краще – не треба) новинний випуск на одному із телеканалів, який вражає. Сюжет про дівчинку із дитбудинку і про життя у дитбудинках – це тематичний сюжет. Його можна показати сьогодні, завтра чи через тиждень – він цікавий і не втрачає своєї актуальності на відміну від іншої теми: якогось народного обранця застали за непристойною перепискою прямо таки на робочому місці. Це новинний сюжет, через два дні ця переписка буде уже мало кому цікава, бо виникне інший інформаційний привід. Тому новини – як гарячі пиріжки – поки теплі, доти смачні.

Одразу зазначимо, що інформаційні приводи є щодня. Так само як

щодня медіа приділяють увагу висвітленню тих чи інших подій. Це важливо, адже ми з вами повинні знати, що відбувається в світі. Для того, щоб ми мали достовірну інформацію, у журналістів є спеціальні стандарти, як висвітлювати теми. Наприклад, беземоційність, збалансованість, розмежування фактів та суджень, точність та правдивість інформації (насправді, тут багато дискусій ведеться, адже ще є стандарт оперативності, в гонитві за яким страждають навіть поважні медіа). Так от, якісні ЗМІ завжди стараються працювати відповідно до цих стандартів (так, помилки трапляються у всіх і це нормально. Важливо, щоб ЗМІ вміли їх визнавати і відповідно реагувати).

Але повернемося до тем, які висвітлюють медіа. Тут є цікава особливість. От згадайте будь-яку важливу тему або таку, що була на слуху певний час. Звісно, позови Портнова проти Порошенка або Ініціювання Росією обговорення мовного закону в ООН – мають значення і викликають резонанс. Є конкретний інформаційний привід. Його висвітлили, а далі починається найцікаваше. Кожен політик або експерт, які себе поважають, починають висловлюватися на цю тему. Давати контраверсійні позиції. Ці історії підхоплюють медіа і транслюють як новини. Частина цих повідомлень політиків або експертів – відверто піарницькі. Але журналісти не завжди відрізняють піарницьке походження теми. Особливо, коли потрібно поставити багато новин на сайт.

Взагалі тема може і виїденого яйця не коштувати, але завдяки вагомому спікеру можна запустити кілька інформаційних приводів, спровокувати обговорення, розігнати важливість через соціальні мережі і медіа про це напишуть. @Центр контент-аналізу провів цікаве дослідження, яке каже, що фактчекінг і стандарти ВВС ще не допомагають уникнути маніпуляцій. Журналісти і редактори мусять робити те, чого вони дуже не люблять робити: замислюватися про мотивації ньюзмейкерів.
Загалом, Організація дослідила, як “якісні” медіа реагують на відверто піарні теми, коли ньюзмейкери роблять видимість

активних дій, а журналісти цілком об’єктивно висвітлюють їх.

Висновки дослідження такі:
– коли достатньо вагомий ньюзмейкер запускає певну тему, йому достатньо генерувати якомога більше інфоприводів, а також провокувати своїх опонентів на відповіді – і порядок денний медіа, навіть якісних, буде зазнавати впливу;
– у більшості випадків видання самі не роблять висновків про те, що тему запущено для піару, і не пишуть про це в редакційному тексті;
– а от якщо хтось із учасників дискусії говорить про те, що тема – нікчемна, запущена лише для піару, то це твердження зазвичай поширюється добре;
– якісні або майже якісні медіа майже ніколи не нагадують про піарну природу теми в бекграундах повідомлень (це останні абзаци в новині, де лінки на попередні новини з цієї теми).

Нам з вами треба пам’ятати, що ми відповідаємо за ту інформацію, яку сприймаємо і яку поширюємо. Давайте щоразу ставити собі запитання:
– навіщо ініціатор новини зробив певну дію, про яку ми можемо тепер говорити?
– Чи не варто цю тему проігнорувати як таку, що не матиме жодних наслідків?

Читайте весь текст дослідження тут: http://bit.ly/37QgG5c

На гачку в “чорної п’ятниці”

П’ятниця. Чорна п’ятниця. Саме час розглянути цікавий маніпулятивний прийом – ефект приманки.

Одне із найвідоміших досліджень.

У 2000-х журнал The Economist пропонував своїм читачам підписатися на видання.

– Онлайн-версію видання за 59 доларів
– На друковану і онлайн-версію – за 125 доларів

Звісно, до друкованої додавали електронну для заохочення читачів читати онлайн-варіант.

Дослідження вибору провели на студентах одного із університетів. При виборі із цих двох варіантів 68% студентів вибрали підписку на електронну версію, а 32% – на друковану та електронну. Загалом це дало б виручку $8012.

А тепер дивіться. Якщо додати до цього переліку ще один пункт, ми маємо кардинально протилежну ситуацію.

Отож, якщо обирати між підпискою на:
– Онлайн-версію видання за 59 доларів
– На друковану і онлайн-версію – за 125 доларів
– І лише друковану версію – за 125 доларів,

то третій варіант, звісно ж, ніхто не вибере. Проте лише його наявність збільшила виручку з $8012 до $11 444. Чому? Кількість клієнтів, які обрали електронну і друковану підписку (дорожчий продукт) збільшилася з 32% до 84%.

Подібна історія є зі столами. Колись один із магазинів, який торгував столами, розставляв товар від найдешевшого до найдорожчого. Покупці заходили, бачили стіл, який підходить їм по ціні і купували. В кінець магазину майже ніхто не проходив.

Проте, коли власник магазину змінив розташування столів від найдорожчого при вході до найдешевшого в кінці магазину, то ситуація змінилася: покупці, навіть, коли бачили найдешевший стіл, все-таки зосереджували свій вибір на іншому – із середньою ціною.

Цей же ефект приманки діє навіть в дейтингових додатках типу тіндер чи баду: вибір свайпнете ви вправо чи вліво залежить від того, скільки привабливих або непривабливих користувачів було попереду.

Сьогодні ефект приманки будуть використовувати скрізь. Купи одну одиницю за таку-то ціну, або дві за трішки більшу (але це ж менше, ніж окремо купувати дві одиниці товару). Або “купи дві одиниці товару і отримай третю в подарунок” – і яка різниця, що третя вам не потрібна, а йшли ви тільки за однією

одиницею товару.

Так, люди люблять порівнювати і вибирати, а цим успішно користуються маркетологи. Сьогодні (насправді – не тільки сьогодні) ви побачите товари з різними характеристиками та цінами, які продумані до нюансів, щоб ви купили конкретний продукт.

Підсумуємо: ефект приманки – це коли вам просто додають ще один варіант для вибору, ще один варіант для порівняння. Просто цей варіант настільки непривабливий і доданий тільки для контрасту. Саме таким «ненав'язливим» чином нам «допомагають» купити потрібний продукт.

Як протистояти цьому ефекту?

– Чітко купуйте те, за чим прийшли.
– Зосередьтеся на тому, скільки одиниць товару вам потрібно
– Зосередьтеся на ціні за одиницю і не купуйте лишніх речей або продуктів тільки тому, що на них «знижка» або вони йдуть в додатку до тої реіч, яка вам дійсно потрібна.

Більше цікавої інформації зі світу маркетингу шукайте на нашій сторінці щоп'ятниці.

Хочете знати більше про те, чи справді ми самостійно ухвалюємо власні рішення, подивіться TED Дена Аріеля, професора, який вивчає поведінкову економіку http://bit.ly/2q0IGSx

---

Хто поцупив лавку на лінії розмежування?

Химерна історія з «потойбіччя». 15 листопада численні ЗМІ повідомили, що в районі розведення військ у Станиці Луганській

окупанти поцупили «українську лавку». Дійсно – якщо судити з відео, яке виклали в інтернеті, все саме так і виглядало http://bit.ly/2XVhv86 Проте події не завжди такі, якими здаються. Як усе сталось насправді – з'ясовуємо далі.

Напередодні відкриття нового мосту через Сіверський Донець у соцмережі потрапило відео з камер спостереження. На ньому невідомі чоловіки заходять із окупованих територій на підконтрольну Україні ділянку, аби винести лавку з дашком, що лишилась без нагляду. Спочатку намагаються протягти її тимчасовою переправою, але вона не пролазить. Тож вони вимушені нести через новий міст. У коментарях до відео люди обурено пишуть: «Поверніть лавку, гади!»

Наші колеги з ВВС Україна на місці події розібралася, як усе було насправді та як склалася доля «викраденої

лавки» https://bbc.in/2OtN3PG Офіцер з української частини, який працює на мосту в Станиці Луганській, пояснив журналістам, що згадану лавку виготовили на окупованій території.

У цьому можна пересвідчитися хоча б за тим, що на іншому боці моста, де стоять терористи, вже є кілька аналогічних лавочок. На підконтрольному Україні боці була тільки одна така лавка. За словами офіцера, вона там опинилась вночі, коли дув сильний вітер і скинув її з мосту.

«П’ятеро працівників з “ЛНР” змушені були спуститися вниз на український берег і забрати лавку назад до себе. Але виглядало це так, ніби вони справді щось крадуть. Однак з нашого боку таких лавок немає», – пояснив він.

Правдивість його слів підтверджує зовнішній вигляд злощасної лавки – на ній видні сліди від падіння. Пластиковий дашок над нею створює парусність, тому після цього випадку інцидент повторювався ще кілька разів. І так само приходили невідомі і забирали її назад. Проте в ЗМІ про це більше не згадували.

«Потім вони нарешті додумалися приварити лавки, й це припинилося», – сказав український офіцер.

P.S. Хочемо додати, що вкрали в нас не лавку, а значно більше і важливіше – територію, домівки, життя.

Як Савік Шустер популяризує псевдомедицину

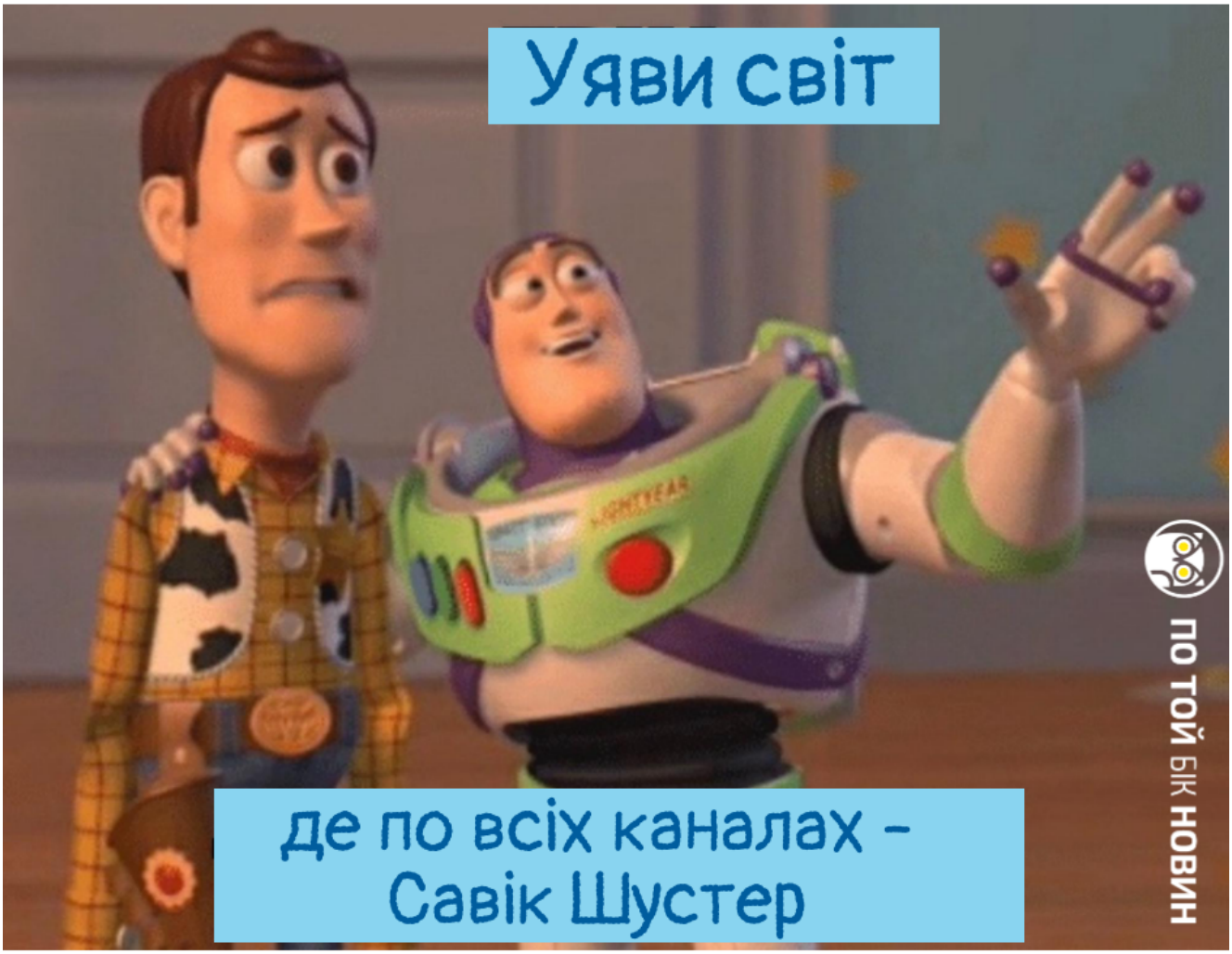

Медіа повинні дотримуватися балансу думок, але вони не зобов'язані поширювати думки фейкових та сумнівних експертів. Те, що ми розбираємо сьогодні, за межами здорового глузду, але ми отримали стільки запитів від вас з проханнями прокоментуватищо таки зробили невеличкий аналіз.

Сідайте зручненько, ми починаємо.

Сьогодні наш пацієнт – «Свобода слова Савіка Шустера» – ток-шоу на телеканалі «Україна». Розглянемо випуск за 22 листопада цього року http://bit.ly/2qPtvfq Звісно не весь (майже три години етеру!), але зупинимося на найцікавішому.
Насправді, про маніпуляції можна було розказати ще до початку програми, коли ми побачили список гостей.

Треш починається буквально на перших хвилинах програми. Одна з гостей студії – Людмила Васильєва, очільниця клініки

холістичної (бездоказової) медицини в Дубаї. Журналісти стверджують як доведений факт: у 1989 році вона стала першою лікаркою, яка «за допомогою гомеопатії здійснювала успішну реабілітацію дітей, які постраждали від аварії на ЧАЕС» http://bit.ly/2ryY752

Це вже не думка окремого гостя, а позиція усієї програми. В такому формулюванні слова журналістів звучать як ствердження і визнання дієвості гомеопатії. А це неправда! Жодне належне наукове дослідження не змогло довести, що хоча б один із гомеопатичних препаратів може вилікувати яку-небудь хворобу. Ба більше – деякі з речовин, що входять до їх складу, можуть бути шкідливими http://bit.ly/2DkXbn8

Далі до студії завітав лікар-педіатр Євген Комаровський, який почав захищати радянську систему охорони здоров'я і критикувати колишню очільницю МОЗ Уляну Супрун. При чому робив це поетично, цитував російського поета Лєрмонтова: «Смеясь, он дерзко презирал/ Земли чужой язык и нравы; Не мог понять в сей миг кровавый,/ На что он руку поднимал!» http://bit.ly/2L1hcn7 Окремо відзначимо, що акцентував Комаровський на конкурентрній системі медицини і при цьому говорив про радянського лікаря в цій системі. Нагадаємо, що Радянського Союзу немає уже 28 років. Також звертаємо увагу на його перепалку із Яніною Соколовою, адже у студії ток-шоу під час спічу навіть показали епізоди передачі "Рандвеву", де була запрошена Супрун. http://bit.ly/2sjWyIk

Представляючи наступного гостя – Дмитра Скопінцева, засновника аюрведичної клініки Calendula, Савік Шустер заливається газелями і хабібами: «Що таке аюрведа я не буду пояснювати, є вікіпедія, але це най-найпровідніша практика і теорія лікування людей. Ще 4 тисячі років тому. Дмитро – це геній діагноза. Так як це робить він, я рідко коли зустрічав таких лікарів» (переклад з російської – По той бік новин) http://bit.ly/2OqMupK

Скопінцев – активний учасник заходів, що пропагують

альтернативну медицину http://bit.ly/2XZx1QE та автор курсу, “прости господи”, аюрведичної дієтології (вартість – $1000) http://bit.ly/2QWKdEr

І ось до такої також компанії завітала міністерка охорони здоров’я Зоряна Скалецька http://bit.ly/37HLeWO І поки Васильєва щебече про гомеопатію та енергію космосу, каже, що медитація та медицина – це однокореневі слова (насправді ні) http://bit.ly/2KYXIzn очільниця МОЗ і присутні лікарі в студії тільки посміхаються й іронічно хмурять лоба.

Одразу після Васильєвої слово дають Зоряні Скалецькій. Вона ніби нічого не сталося, починає говорити про здоровий спосіб життя і таке інше абощо. Про фейкових лікарів, які виступали до неї, ані слова не каже http://bit.ly/2OPdgqH

На жаль, ніхто з пристуніх лікарів та експертів у студії мовчки слухають треш Скопінцева, який розповідає, що не варто сліпо слідувати медпротоколам, оскільки, наприклад, вони не написані для «вегетативного розладу». Для вегетативного розладу, Карле! http://bit.ly/2pVtDcL Такого протоколу немає з тієї простої причини, що діагнозу «вегето-судинна дистонія» не існує в міжнародній медицині http://bit.ly/2QZ6Asz Але рейтингове ток-шоу із мільйонною аудиторією транслює “експертів”, які говорять відверті нісенітниці.

На наше суб’єктивне переконання, мовчання очільника МОЗ (незалежно від прізвища) про шарлатанів та й навіть просто присутність з ними в одній студії – це легітимізація їхньої діяльності.

Дивіться, яка цікаву маніпуляцію робить Шустер. Спочатку глядачам демонструють сюжет про ставлення людей до вакцинації. Більшість опитаних кажуть, що вакцинація призводить до хвороб і смерті http://bit.ly/2rsAWJA Зізнаємося, ми здивувалися, як це не запросили до студії якого-небудь антивакцинатора. В компанію гомеопатів та аюрведичних дієтологів він би добре вписався.

Але після спічу міністерки про щеплення, відбувається певна підміна понять. Одразу після інформації про щеплення, Шустер звертає увагу на екран та ТОП-10 фармкомпаній у світі і говорить про їхній вплив в Україні. Ще раз. Шустер називає прибутки фармкомпаній в продовження блоку щеплень. Ні-ні, він звісно не мав на меті підвести глядачів до думки про те, що щеплення та вакцинації – це наслідок впливу фармкомпаній http://bit.ly/2Oq8h0v

Цей текст спочатку був значно довший, бо маніпуляцій значно більше, проте закінчимо словами Комаровського, який в цьому випадку, безумовно, правий: «Хто півгодини на день дивиться телевізор – ця людина психічно хвора» http://bit.ly/2XPQV0n

Післямова

У той час, як ми докладаємо максимальних зусиль, аби викрити численні схеми шахраїв та ТБ-програми http://bit.ly/34qGMJR, куди запрошують усіляких шахраїв, що називають себе лікарями, телевізійники наполегливо протягують на свої етери усіляких гомеопатів, цілителів та інших «експертів». При чому ставлять їх в один ряд зі справжніми лікарями, тим самим легалізуючи їхню діяльність.
У МОЗ наполегливо ігнорують всі запити, що стосуються цієї теми. Ще 9 вересня ми просили надати офіційну позицію міністерства щодо статті 74-1 Закону України “Основи законодавства України про охорону здоров’я” – “Право на зайняття народною медициною (цілительством)”. Кілька разів додатково зв’язувалися телефоном, але віз і нині там, де був…

Бізнес з агресором чи вплив

на інформаційний простір РФ?

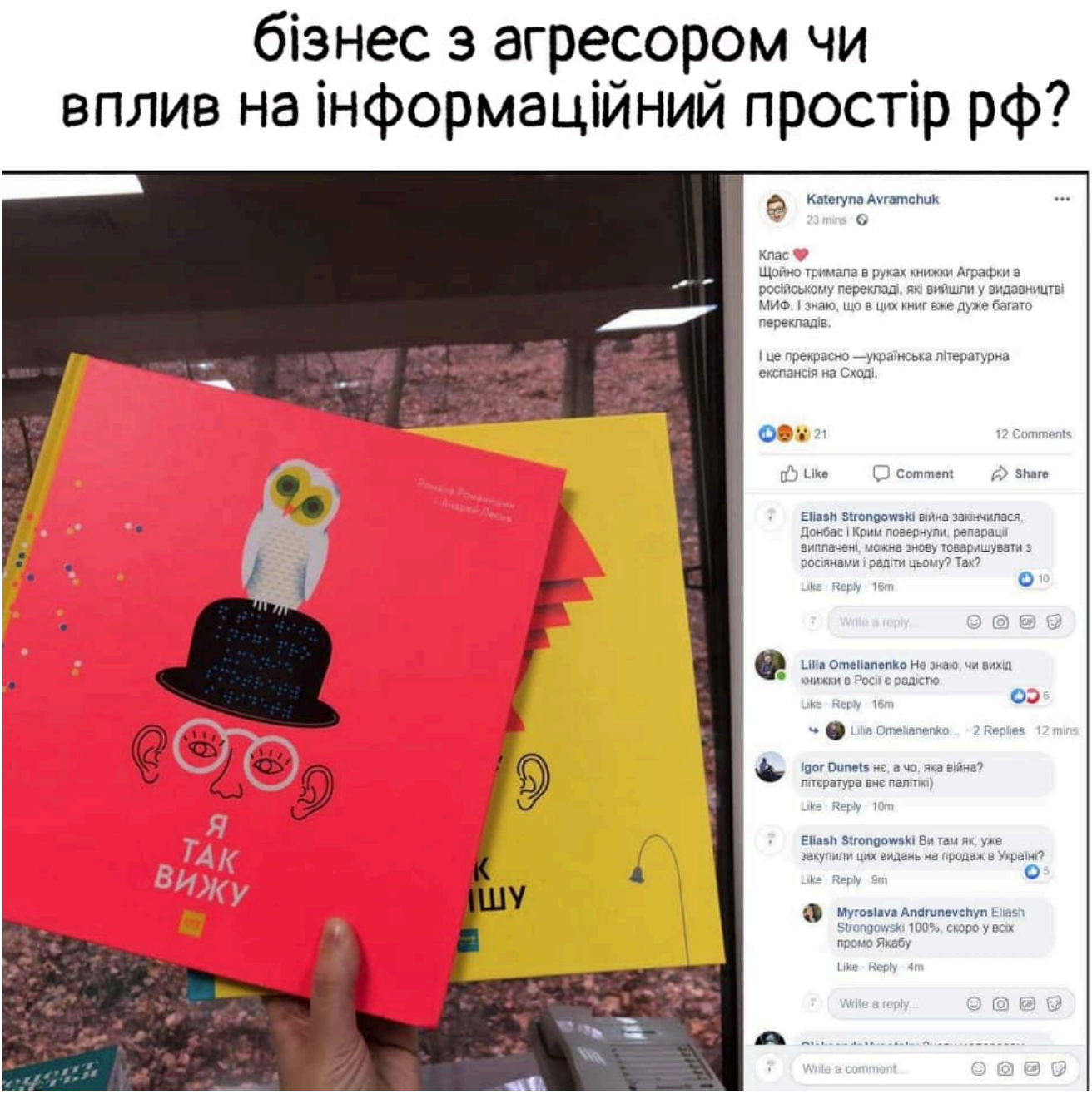

Друзі, цікаво, що ви думаєте з цього приводу. Видавництво Старого Лева продало російському видавництву «Манн, Іванов, Фербер» права на публікацію дитячих книжок від майстерні «Аґрафка». Мова про дві серії — про слух «Я так чую» і зір «Я так бачу».

Довкола ситуації одразу розгорівся скандал, який розділив суспільство на два табори. В одному українським авторам і видавцям закидають співпрацю з країною-агресором. Інші кажуть, що це перемога і вчинок Видавництва називають культурною

експансією.

Перш, ніж сказати: це співпраця з ворогом і бізнес на крові чи включення українського продукту в російський інформаційний простір, пропонуємо коротко ознайомитися з ситуацією. Отож, розберімо по пунктах, що трапилося.

З чого все почалося?

Скандал вирує вже тиждень і, схоже, не думає вщухати. А все почалося з допису книжкового дизайнера Іллі Стронґовського. 20 листопада на своїй сторінці у фейсбуці він гостро відреагував на повідомлення бренд-менеджерки книгарні «Якабу» Катерини Аврамчук про вихід цих книжок.

«Мотивуйте появу книжок російською в Росії, а отже і безперечного продажу цих імпортованих видань в Україні (насправді ні – згідно з угодою реалізація книг творчої майстерні «Аґрафка» російською мовою заборонена на території України. – По той бік новин). А то тут у нас війна роками, тисячі вбитих, території загарбані, а зробила все це держава, де ваші книжки видали і цими грошима вам за права заплатили. Нічого не муляє?» http://bit.ly/37GwZ4o

Чому такий розголос?

Аби на місці ВИдавництва Старого Лева було одне з багатьох інших видавництв на українському ринку, ніхто б, мабуть, і не помітив, що сталося. Або спустили б усе на гальмах. Однак це провідне видавництво з чіткою проукраїнською репутацією (принаймні дотепер). Серед їхніх прихильників багато інтелектуалів з активною громадянською позицією. А до своїх, як то часто буває, вимоги суворіші.

Офіційна позиція

1. У ВСЛ повідомили, що їм важливо показувати, що український культурний продукт – самодостатній і конкурентоздатний на всіх ринках. «У російському інформаційному колі насаджені

стереотипи про Україну меншовартісну, недолугу, ні на що не здатну. А тут видання української книги, яка перемогла на багатьох конкурсах у світі, видана багатьма мовами, як свідчення того, що українська книжка крута» http://bit.ly/2XPXtMr

2. Художник Андрій Лесів зі студії «Аґрафка» розповів, що гонорар вони перерахували у фонд «Повернися живим», а видання книжок розглядають як «культурну експансію». «Наш гонорар за продаж ліцензії переказаний на рахунки Повернись живим, про що що ми не маємо звички оголошувати публічно. Видання наших книг розглядаємо як культурну експансію у вороже культурне середовище»

TheEconomist опублікував мапу України без Криму

Зрада була. Але вже немає. Посольство України у Великій Британії та Північній Ірландії звернуло увагу, що британський тижневик TheEconomist опублікував на ютубі відеоролик, у якому мапа України зображена без Криму http://bit.ly/37x2NIR

Про це співробітники посольства написали в Twitter, завбачливо тегнувши видання. «TheEconomist, ми дуже сподіваємося, що таке надійне і всесвітньо відоме медіа змінить свою мапу належним чином. #crimeaisukraine», – звернулися дипломати до журналістів з проханням виправити помилку.

Цікаво, що з подібним проханням посольство також звернулося й зі своєї сторінки в фейсбуці http://bit.ly/2OiKnnX От тільки тегнули вони чомусь іншу сторінку з ідентичною назвою http://bit.ly/2XIT0er Тоді як офіційна ось ця http://bit.ly/2KLqhAk
Фейсбук маркує підтверджені сторінки спеціальними “пташками” біля назви.

Хай там як, видання таки почуло заклики. Ми перевірили канал TheEconomist на ютубі – цього відео вже

немає http://bit.ly/2Ojas6h Немає його і на сторінці фейсбук http://bit.ly/2OcGVuK

Добре, що помилку видалили. Але ще краще було б, аби журналісти не замітали сліди, а просто відредагували мапу і дали спростування.

До речі, якщо судити за прінтскріном, яке поширило українське посольство, то наші дипломати мають російськомовний інтерфейс на ютубі. Авжеж, їхнє право, але все ж таки держслужбовці…

Це не перший випадок, коли мапу України каструють. Минулого року телеканал СТБ продемонстрував у етері Україну без Криму http://bit.ly/2QHoJey Нещодавно цієї ж помилки припустилися в Monobank http://bit.ly/35s5WYL

Як сумнівне дослідження заплямувало репутацію України

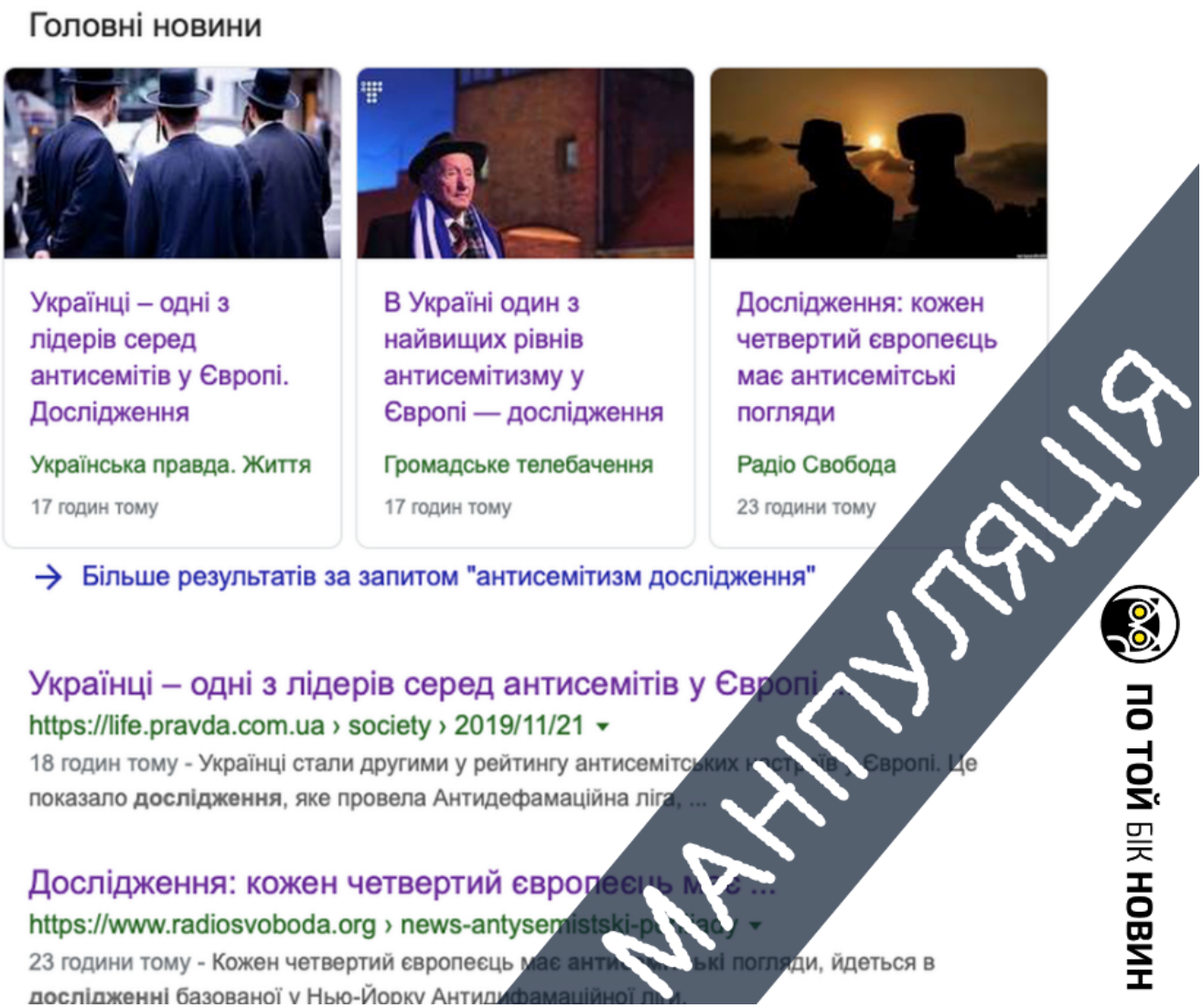

Ви чули? Ну ви це чули? Обережно, інформація маніпулятивна, але розігнали її як правду: українці в лідерах серед антисемітів Європи. Десятки українських медіа, серед яких навіть Українська правда, Радіо Свобода, Дзеркало тижня та інші. Ні, наші медіа не придумали цю новину. Вони її передрукували із «поважного джерела». А джерело таких заяв – інформаційне агентство The Associated Press http://bit.ly/2OxA0va (так, за останні кілька тижнів ми уже ловили агенцію на поширенні маніпулятивної інформації).

Отож, ми проаналізували не публікацію The Associated Press, а першоджерело – дослідження Антидифамаційної ліги, на яке посилається іноземне і українські видання http://bit.ly/2XG9vYz.

Що не так у твердженні «Результати опитування виявили, що

антисемітські настрої найбільш поширені в Польщі. З 37% у 2015 році вони виросли до 48% у 2019-му. Та в Україні, де зростання було ще інтенсивнішим – до 46% з 32% у 2016 році» і чому таким результатам не варто довіряти і сприймати як істину.

Ще не так?

1. Дослідження – не репрезентативне. Цьогоріч оприлюднені результати опитувань лише у вісімнадцяти країнах загалом. З них усього 14 – європейські. Можливо пізніше дані будуть оновлюватися, але поки що ситуація саме така. Попри це ЗМІ роблять гучну заяву, що українці – одні з лідерів серед антисемітів у Європі. Ми переконані, що не можна робити такі висновки, коли опитано далеко не всі європейські країни http://bit.ly/34eSWpa

2. Сумнівна методологія дослідження. Випадковим чином опитали 500 людей (іноді – трохи більше). В деяких країнах опитування телефонне, в деяких – особисте. Якщо опитування телефонне, респондентів система обирає випадково! Тобто, вибірка нерепрезентативна http://bit.ly/35rNhfs Попри це, дослідники з Антидифамаційної ліги заявляють про похибку в 4,4% з довірчою ймовірністю 95% http://bit.ly/34eSWpa

3. Дуже висока волатильність (мінливість). Показники Польщі з 2015-го та України з 2016-го дуже різко змінилися. Зазвичай настрої мас у подібних «вічних» питаннях різко не змінюються. Отже, така волатильність показників є непрямим свідченням, що методика дослідження ненадійна.

4. Лінгвіст, філософ та соціальний активіст Ноам Хомський охарактеризував Антидифамаційну лігу як таку, що представляє будь-яку опозицію ізраїльським інтересам як антисемітизм http://bit.ly/2OwtPYi

5. І найголовніше – ось тут дослідження Міністерства Ізраїлю у зв’язках з діаспорою, яке щороку звітує про прояви антисемітизму в світі http://bit.ly/37q8Vmi Щодо України: за даними 2018 року, ми продовжуємо очолювати кількість

антисемітських інцидентів на просторі колишнього СРСР. АЛЕ! у 2018 році можна зазначити, що, на відміну від попередніх років, інцидентів НЕ спостерігалося.
Більше того, державні органи влади, зокрема представники центральних органів влади публічно засуджували явище антисемітизму. Також у 2018 році спостерігалося помітне зменшення явищ вандалізму щодо місць поховання євреїв, а деякі жертви кладовищ та поховань жертв Голокосту були вчинені шукачами скарбів.
Однак, загрози євреям значно збільшились, і це відобразилось у розповсюдженні графіті-адрес із закликом до насилля. Загалом, ні в 2017 р., ні в 2018 р. в Україні не було зафіксовано жодного випадку фізичного насилля на грунті антисемітизму http://bit.ly/2Oy0E7j На переконання голови Асоціації єврейських організацій України Йосифа Зісельса, половина проявів антисемітизму в Україні, є штучними та насадженими з-за кордону http://bit.ly/33bUZZV

До речі, це не вперше The Associated Press кидає тінь на репутацію України. Минулого тижня агентство розповсюдило фейк, мовляв, у Києві назвали вулиці іменами нацистських колаборантів http://bit.ly/348ivby
А 9 листопада Дзеркалі тижня опублікувало соціологічне дослідження громадської думки на територіях, непідконтрольних Україні. От тільки провела його компанія, яку неодноразово ловили на маніпулюванні результатами соцопитувань http://bit.ly/2D7gosz

P.S. Більшість медіа, які поширювали новину про антисемітизм, вказували джерело як “АнтидЕфамаційна ліга”. Насправді, в Україні англомовний термін “defamation” має чіткий переклад “дифамація”, відповідно антидИфамаційна ліга (саме так і вказано в друкованих джерелах, а не у вікіпедії).

Фейки про “чорних трансплантологів”

Пам’ятаєте страшилку про чорних трансплантологів? Ну оце все “викрадають на органи посеред вулиці і бла-бла-бла”? Так от, десятки медіа поширили перекручену або відверто брехливу інформацію про незаконну пересадку чи продаж органів в Україні. Що трапилося і в чому винна поліція – розповідаємо далі.

Що сталося?

Усе почалося зі статті на сайті «Информатор», у якій йшлося про те, що правоохоронці нібито накрили медклініку, яка торгувала людськими органами на чорному ринку. В будівлі,

мовляв, знаходилися ємності з рідким азотом, які були підписані як «нирки» і «серце». Редактор стверджує, що це пряма мова працівника поліції. Однак жодного прізвища не називає http://bit.ly/340xCDL

Сенсаційну новину підхопили десятки ЗМІ зі «всепропащими» заголовками. Нижче всіх опустився канал ICTV, в етері якого журналістка застрашливим голосом каже, що людей «крадуть просто посеред вулиці. Вирізають їм серця, нирки та печінки. Органи продають цілими партіями за кордон. А від трупів просто позбуваються» http://bit.ly/2XtCAqc Підтвердження моторошним словам вона не наводить.

Звідки ж взялася така інформація?

Поліцейські Київщини повідомили, що перевіряють «факт незаконної трансплантації людських органів» в одному з приватних медцентрів.

«Поліцейські дізнались, що там можуть відбуватися незаконні медичні операції. Відкрили кримінальне провадження за ст.143 (порушення встановленого законом порядку трансплантації органів або тканин людини), вилучили документацію, техобладнання, зокрема, кріохолодильні камери з різними біологічними зразками» http://bit.ly/2s2Bm9M

Це все. А тепер порівняйте з тим, що понаписували журналісти. Ані слова про викрадення людей, яким нібито вирізають серця.

Що не так?

1. Інформацію, яку розповсюдила поліція, суспільство сприйняло буквально – викрадення людей, вирізання органів, пересадки. Водночас правоохоронці не наводять жодної доведеної вини, тільки підозри. Легенда про «чорних трансплантологів» вкотре «пішла» в народ.

2. Розповсюджена журналістами інформація, що органи зберігалися в рідкому азоті – абсурд, оскільки: після

припинення кровообігу в органі починається комплекс патологічних процесів, що призводять до розвитку ішемії, тромбозу в мікросудинних руслах, цитоліз. Для боротьби з цими явищами донорський орган зберігається в спеціальному консерваційному розчині. Серце так можна зберегти максимум 4-6 годин, печінку – 12-15 годин, нирку – 16 годин.

3. Орган для пересадки повинен підходити реципієнту за розміром, вагою, групою крові та генетичної сумісності. Інакше неминуча гостра реакція відторгнення, яка призведе до смерті реципієнта. Тому страшилка “ловлять на вулиці на органи” – гарний жахливчик без будь-яких підстав.

4. Всі пацієнти після пересадки отримують пожиттєво ліки, тому сховатись від лікарів після пересадки нереально, без медичного нагляду та ліків не можливо жити з донорським органом.

5. Оскільки цю справу розслідують працівники Бориспільського відділу поліції, низка видань вирішила, що це сталося «в одному з приватних медичних центрів у Борисполі» http://bit.ly/2XtyEWu, http://bit.ly/37qxoru або просто на Київщині http://bit.ly/2XGLlgR Насправді обшуки проводилися в «Медичному центрі Інститут сімейної медицини плюс» у Києві по вул. Курнатовського, 20. У цьому можна переконатися, якщо порівняти фото з місця події з зображеннями гугл-мапи http://bit.ly/2D0bRIv

У зв’язку з цим інцидентом ГО «Національний рух За трансплантацію», яка адвокатує трансплантацію в Україні, звернулася з заявою до міністра внутрішніх справ Арсена Авакова.

«Інформація про незаконну трансплантацію в одній з приватних клінік настільки фантастична, що немає з реальністю нічого спільного. Недостовірна інформація, яка надається правоохоронними органами в ЗМІ підриває авторитет України на міжнародній арені, не підтвердження фактів про злочин в сфері трансплантації призводить до знищення цілої галузі в медицині.

Трупна трансплантація в Україні останні два роки не виконується. Ми єдина держава в Європі, де помирають тисячі пацієнтів, які потребують пересадки органів. Україна повинна розвивати трансплантацію та популяризувати донорство і в жодному разі не припустимо розповсюдження не підтвердженої або перекрученої інформації в ЗМІ про пересадку або продаж органів» http://bit.ly/2D06KaW

Супутникове телебачення: коли і навіщо відключать, які загрози?

Ви просили з’ясувати про відключення популярних супутникових українських каналів. Що потрібно зробити, щоб і далі дивитися телебачення через «тарілку» – розповідаємо нижче.

Це правда – з 20 січня наступного року низка українських телеканалів пропадуть з екранів. Але це стосується тільки прийому через супутник. Цифрове, кабельне та інтернет-телебачення залишаться у вільному доступі.

Загалом зникне сигнал близько 20 телеканалів: Інтер, Enter-фільм, Піксель, К1, К2, Мега, НТН, Zoom, ICTV, СТБ, Новий канал, М1, М2, ОЦЕ, Україна, НЛО, Індиго, Донбас, 1+1, 2+2, ТЕТ, ПлюсПлюс, Бігуді, УНІАН ТБ http://bit.ly/2NYVq5o Це означає, що глядачі більше не зможуть безкоштовно їх дивитися.

Що робити?

Щоб і далі дивитися закодований телеканал, необхідно підключитися до офіційного оператора супутникового телебачення та замінити старий приймач (тюнер) на новий з логотипом «УТБ».

З нового року права на супутникову ретрансляцію передадуть провайдерам VIASAT та XTRA TV. Абонплата в середньому коливається від 49 грн/місяць за 82 канали до 249 грн/місяць за 115 каналів. З детальними умовами можна ознайомитися на сторінках операторів – https://viasat.ua/uk/connection та https://xtratv.com.ua/

Інша альтернатива – підключитися до кабельного або інтернет телебачення, Т2. Чинні абоненти супутникового телебачення зможуть дивитися українські телеканали, якщо мають сумісні тюнери.

Навіщо відключають?

Для захисту авторського права та задля боротьби з піратством. Телеканали зможуть виконувати ліцензійні вимоги перед правовласниками, купуючи права на іноземні шоу. Одним словом – за кордоном не зможуть дивитися незакодовані українські телеканали з платним контентом. На думку медіагруп, нововведення сприятиме розвитку ринку платного телебачення.

Це також відповідає європейській практиці кодування супутникового сигналу. В країнах ЄС більшість телеканалів доступні лише в платних пакетах супутникових платформ. Безкоштовні тільки державні та регіональні телеканали.

Чому вже зник сигнал?

4 листопада почалися маятникові відключення сигналів основних каналів медіагруп. Зазвичай це триває недовго. На екрані з’являються повідомлення, що телеканал підлягає кодуванню з 20 січня. Таким чином інформують глядачів про зміни http://bit.ly/2QveWIp

Застереження Нацради

Ймовірне послаблення рівня інформаційної безпеки України. Кодування більшості українських телеканалів призведе до того, що українцям будуть доступні, здебільшого, російські

телеканали, сигнал яких розповсюджується вільно. Може статися так, що велика частина українських сімей по інерції дивитимуться російське телебачення через супутник безоплатно http://bit.ly/2s1ytGl

---

Провідні ЗМІ не перевірили першоджерела і обмовивли Україну

Як десятки світових медіа поширили брехню про те, що у Києві

перейменовують вулиці на честь відомих нацистів-колаборантів і вбивць.

Вкотре Україна опиняється в центрі світової уваги. На жаль, знову скандальної.

Директор Українського єврейського комітету Едуард Долинський на своїй сторінці у фейсбук написав ось таку неперевірену (а насправді брехливу) інформацію:

«Депутаты Киеврады назвали улицу в честь массового убийцы, палача и карателя ИВАНА Павленко – нацистского коллаборанта, военного преступника, коменданта украинской вспомогательной полиции и командира 109-го батальона вспомогательной полиции СС» http://bit.ly/2Of14iC

Це брехня. Вулицю перейменували на шану іншої людини – ВІКТОРА Павленка, громадсько-політичного та військового діяча, генерал-хорунжого армії УНР. До цього часу вулиця носила проектну назву Ягідна. Але, оскільки така вже існує в іншому районі столиці, вирішили обрати альтернативний варіант http://bit.ly/32Q0htM, http://bit.ly/2rKQMPP

Біда в тому, що допис Долинського бездумно і без перевірки фактів процитували десятки активістів, так званих антифашистів, єврейських організацій, ЗМІ з різних країн, а головним чином – міжнародне інформаційне агентство The Associated Press:

«Директор Українського єврейського комітету жорстко розкритикував рішення законодавчого органу столиці України про надання вулицям імен нацистських колаборантів http://bit.ly/2rKNkER

Новину агентства без фактчекінгу підхопили інші впливові видання – The Washington Post https://wapo.st/2Xc6D5C, The New York Times https://nyti.ms/2Ob647W, американський новинний телеканал ABC News https://abcn.ws/32OoBMF і навіть українська англомовна газета Kyiv Post http://bit.ly/2q4QFya Всі вони

дослівно процитувало опублікований текст інформагентства.

А все чому? Знову журналісти роблять новину, що базується виключно на дописі в соціальній мережі. При чому коментар дають тільки однієї сторони – директора Українського єврейського комітету. Інша сторона представлена просто: «Від української влади не було негайної реакції». Тобто запит може й надіслали, а от миттєвої відповіді не дочекалися…

Долинський знову підлив масла у вогонь: «Associated Press пишет о переименовании улицы в Киеве в честь нацистского коллаборанта, а украинские СМИ хранят полное и абсолютное молчание» http://bit.ly/32NYm8U

Щоправда потім він оновив свій попередній допис: «Пишут, что, возможно, улица названа в честь генерала Виктора Павленко, а не генерала Ивана Павленко. Пока нет официального объяснения Киеврады. Пытаюсь получить объяснение».

Насправді вся інформація щодо найменувань була розміщена у відкритому доступі на офіційному порталі Київської міської ради задовго до прийняття рішення.

Попри це Київській міській раді таки довелося відбиватися від цієї навали дезінформації. Вчора на сайті опублікували роз’яснення:

«Деякі публічні особи поширили власні здогадки, що вулицю названо ім’ям Івана Павленка, чим спричинили негативний резонанс у міжнародному медіа-просторі. Тему жваво підхопили не лише російські пропагандистські ЗМІ, а й авторитетні міжнародні видання, що негативно вплинуло на імідж Києва та України вцілому.
Ми поважаємо думку кожного громадянина, однак переконливо просимо не поширювати фейки та радимо звертатися за роз’ясненнями до офіційних джерел» http://bit.ly/2QjvZwV

UPD: New York Times написали про помилку. Скріншот – у коментарях.

Звісно, цей текст не поспішають тиражувати міжнародні інформаційні агентства. Згадані ЗМІ не дають спростування поширеним фейкам. Принаймні так само негайно, як їм хотілося отримати відповідь української влади на свої запити. Продовжує мовчати і пан Долинський, якому вже пояснили, що його слова фейкові.

Все це схоже на спланована інформаційну диверсію. Особливо якщо зауважити, що імпульс брехливій новині за дивним збігом обставин дала саме російська редакція The Associated Press – «MOSCOW (AP)»

«Ми опублікували спростування. Далі сподіваємося на підтримку ЗМІ», – сказала нам очільниця інформаційного управління КМДА Катерина Баранова.